

RÂNDUIALA PE SCURT A PANIHIDEI NUMITĂ ȘI PARASTAS

Aprinzându-se o lumânare și, pregătindu-se coliva sau o pâine, puțin vin și alte prinoase (la dorință), se face pomenirea celor adormiți la 9 și 40 de zile de la adormirea în Domnului sau la pomenirile anuale și în sâmbetele de pomenire a celor adormiți. Duminica și în perioadele marilor Praznice Împăratești această rânduială nu se săvârșește, ci se amână până la prima zi posibilă.

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru...

Strana: Amin. Sfinte Dumnezeule... (3ori), apoi citețul rosește celelalte până la Tatăl nostru..., după care, preotul (sau diaconul) rostește ectenia mare:

În pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre...

Pentru lăsarea și iertarea greșelilor celor ce au adormit întru nădejdea învierii și a vieții veșnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru pururea pomenirii robii lui Dumnezeu (N) și a tuturor celor din veac adormiți în dreapta credință: a strămoșilor, părinților și fraților, a ctitorilor de biserici și a tuturor ortodocșilor creștini care zac aici și pretutindenea; pentru odihna, liniștea și fericirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru fericiții eroii și ostași căzuți pe câmpurile de luptă, în lagăre sau închisori, adormiși în dreaptă credință, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie, și ca neosândiți să stea ei la înfricoșătorul scaun de judecată, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și Pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonis: Că Tu ești învierea și viața și odihna celor adormiți, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început, și Preasfântului și bunului și de-viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se cântă Aliluia (de 3 ori) pe glasul al 8-lea, zicând aceste stihuri:

Stih 1: Fericiți pe care i-ai ales și i-ai primit Doamne.

Stih 2: Și pomenirea lor din neam în neam.

Stih 3: Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pământul.

Apoi troparele acestea:

Cela ce prin adâncul înțelepciunii cu iubire de oameni toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești, Unule Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi, că spre tine nădejde și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeuul nostru.

Slavă... Și acum..., **al Născătoarei:**

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu, pe Care L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu nenuntită, ceea ce ești credincioșilor mântuire.

Apoi imediat se cântă următoarele tropare alese, în timpul cărora se face tămâiere cu cădelnița.

„BINECUVÂNTĂRILE MORTILOR”

Stih: Binecuvântat ești Doamne învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Ceata sfinților a aflat izvorul vieții și ușa raiului, [deci] să aflu și eu calea prin pocăință; eu sunt oaia cea pierdută, cheamă-mă Mântuitorule și mă mântuiește.

Stih: Binecuvântat ești Doamne învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu ați mărturisit și ați fost înjunghiați ca niște miei, fiind mutați la viața cea netrecătoare și pururea veșnică a sfinților, Aceluia cu osârdie, mucenicilor, vă rugați, să ne dăruiască și nouă dezlegarea datoriiilor.

Stih: Binecuvântat ești Doamne învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Odihnește, Dumnezeule, pe robii Tăi și îi așează în rai, unde cetele sfinților Tăi Doamne și dreptii ca luminătorii strălucesc; pe adormiții robii Tăi îi odihnește, trecându-le lor toate greșelile.

Slavă...

Pe o Dumnezeire în trei străluciri cu dreaptă credință să o laudăm strigând: Sfânt ești Părinte fără de început, Fiule cel împreună fără de început și Duhule cel Dumnezeiesc; luminează-ne pe noi care cu credință slujim Ție și ne scoate din focul cel de veci.

Și acum...

Bucură-te Curată ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup spre mântuirea tuturor, că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine, iar noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu curată și binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia; slavă Ție Dumnezeule **(3 ori)**

Apoi preotul sau diaconul zice ectenia mică pentru cei adormiți:

Iară și iară, în pace Domnului să ne rugăm.

Încă ne rugăm pentru odihna sufletelor adormiților robilor lui Dumnezeu (N) și ale tuturor celor care odihnesc aici și pretutindeni; și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele unde toți dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Ecfonis: Că Tu ești învierea și viața și odihna celor adormiți, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început, și Preasfântului și bunului și de-viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi cântăreții cântă CONDACUL gl.8

Cu sfinții odihnește Hristoase sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Iar ICOSUL se citește:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om, iar noi pământeni din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit, Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: „pământ ești și în pământ vei merge”, unde toți pământeni mergem; făcând tânguire de deasupra gropii cu cântarea: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

***

Și se cântă troparele de mai jos, iar atunci când se dorește o rânduială și mai scurtă (numită „**litia mică pentru cei adormiți**”), după obișnuitul început se trece direct la aceste tropare:

Cu duhurile dreptilor celor desăvârșiți, odihnește sufletele adormiților robilor Tăi, Mântuitorule, păzindu-le întru viața cea fericită, care este la Tine Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletele adormiților robilor Tăi, că Tu singur ești fără de moarte.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu Care Te-ai pogorât la iad și ai dezlegat durerile celor ferecați, Însuși și sufletele adormiților robilor Tăi odihnește.

Și acum...

Una curată și preanevinovată Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele adormiților robilor Săi.

Și îndată diaconul sau preotul zice această ectenie:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Strana: Doamne miluieste (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru odihna sufletelor adormiților robilor lui Dumnezeu (N) și ale tuturor celor care odihnesc aici și pretutindeni; și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele unde toți dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Apoi preotul citește această rugăciune:

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavolul l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale; Însuși, Doamne, și sufletele adormiților robilor Tăi (N), odihnește-le în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinul. Și orice greșeală au săvârșit ei cu cuvântul, cu lucrul sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să fie viu și să nu greșească; numai Tu ești fără de păcat, dreptatea Ta este în veac și cuvântul Tău este adevărul. Că Tu ești învierea și viața și odihna celor adormiți, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început, și Preasfântului și bunului și de-viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea învierii noastre, slavă Ție!

Strana: Slavă... Și acum..., Doamne miluieste..., Părinte, binecuvântează!

Preotul:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli și ale tuturor sfinților; sufletele robilor Săi mutați de la noi, în locașurile dreptilor să le așeze, în sânul lui Avraam să le odihnească și cu dreptii să le numere; iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor. Amin.

Apoi luând cădelnița și tămâind prinoasele, preotul spune:

Întru fericită adormire, veșnică odihnă fă, Doamne, robilor Tăi (N) și tuturor celor care se pomenesc în sfânt locașul acesta, părinți și frați ai noștri din veac adormiți, și le fă lor veșnică pomenire.

Strana cântă: Veșnica pomenire! (de 3 ori).

Apoi iarăși preotul, binecuvântând cu mâna coliva și celelalte prinoase zice:

Hristoase, Dumnezeule, binecuvântează (coliva și) prinoasele care s-au adus spre pomenirea robilor Tăi, că sfânt ești totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.